

THA NHÂN KHÔNG PHẢI GÁNH NẶNG

Thánh Luigi Orione (1872-1940) người Ý và là sáng lập viên Hội dòng gồm 2 ngành nam và nữ chuyên lo công tác bác ái. Ngành nam gọi là "Công Trình Nhỏ THIÊN CHÚA Quan Phòng" và ngành nữ là "Tiểu Muội Thừa Sai Bác Ái".

Đúng như tên gọi và thể theo nguyện ước của đấng sáng lập, các tu sĩ Don Orione sống hoàn toàn tín thác nơi THIÊN CHÚA Quan Phòng và xả thân thi hành công tác bác ái dành riêng cho bậc cao niên, kẻ bé mọn, người nghèo khổ và anh chị em tàn tật.

Lúc sinh thời Thánh Luigi Orione nói với các tu sĩ nam nữ con cái ngài:

- Ngân Hàng của chúng ta đặt nơi THIÊN CHÚA Quan Phòng và ngân khoản của chúng ta nằm trong túi áo và trong con tim của tất cả anh chị em.

Sau đây là chứng từ mang tựa đề: "Không phải một gánh nặng nhưng là người anh chị em".

Một Linh Mục dòng Don Orione dâng Thánh Lễ tại Nhà Dưỡng Lão ở Seregno thuộc vùng phụ cận thành phố Milano (Bắc Ý). Tham dự Thánh Lễ có các vị cao niên, các anh chị em tàn tật cùng với nhân viên y tế, thiện nguyện và bà con bạn hữu. Vị Linh Mục chủ tế kết thúc bài giảng với bài thơ:

- Đọc theo con đường sỏi đá gồ ghề, tôi chạm mặt một bé gái. Cô bé cõng trên lưng đứa em trai. Tôi mở lời trêu chọc: "Tội nghiệp bé chưa! Bé đang cõng trên lưng một gánh thật nặng!" Cô bé nhìn thẳng mặt tôi và nhanh nhẹn trả lời: "Ồ thưa ngài, không phải gánh nặng vì đây là em trai con mà!" Tôi chững-hững đứng im và thật sự ngỡ-ngàng trước lời thưa của cô bé giản dị đơn sơ. Lời cô bé như xuyên thẳng và khắc sâu vào trái tim tôi. Kể từ lần gặp gỡ đáng ghi nhớ ấy, cứ mỗi lần chạm trán với bao khó khăn trong giao tế với người thân cận, tôi lại nhớ tới câu trả lời của cô bé miền quê và tự nhủ: "Đây không phải gánh nặng người đang vác nhưng là người anh chị em của người!"

Hôm ấy vị cao niên đầu tiên tôi gặp trong ngày là cụ bà Rosa. Cụ đang ngồi nơi chiếc ghế bành và mong chờ có ai đó tốt lành mang cho cụ một tách cà phê cappuccino. Mỗi lần trông thấy ai đi qua, cụ bà mở lời than thở:

- Tôi bị bệnh trầm kha ở giai đoạn cuối. Tôi sắp chết rồi!

Ngay lúc ấy xuất hiện cụ ông Carmelo. Cụ ông nhìn cụ bà một lúc lâu rồi nói lớn:

- Trời ơi, chết thật rồi!

Không ngờ câu nói lại là phương thuốc thần diệu, có sức mạnh chữa trị và mang sức sống tức khắc. Bởi vì, cụ bà cũng phản ứng ngay bằng cách không còn tỏ ra bệnh hoạn ở giai đoạn chót và nhất là, không còn than thở muốn chết nữa!

Cuộc sống của các cụ ông cụ bà và anh chị em tàn tật không phải vô ích vô dụng đối với những ai thật lòng chăm sóc và yêu thương các bậc cao niên. Bởi vì, nơi người bé nhỏ nghèo nàn chiếu sáng hình ảnh Con THIÊN CHÚA.

Buổi chiều Chúa Nhật hôm ấy, nơi phòng khách rộng lớn của Nhà Dưỡng Lão chật ních cụ ông cụ bà, anh chị em tàn tật và thân nhân bạn hữu cũng như nhân viên y tế và thiện nguyện. Ngoài ra còn có sự hiện diện của Nhóm Bạn Trẻ thuộc phong trào Hiệp Thông và Giải Phóng. Các bạn trẻ đánh đàn, ca hát, biểu diễn và kể chuyện vui. Các bạn trẻ cũng không quên mời các cụ ông cụ bà ra nhảy những bản nhạc hợp với tuổi tác các bậc cao niên. Trông thật hạnh phúc và cảm động.

Người ta bảo thời giờ là vàng bạc. Nhưng đối với nhóm bạn trẻ này thì không hẳn như thế. Đối với họ, thời giờ trở thành khoảng không gian biểu lộ Tình Yêu. Thời giờ dành cho các bậc cao niên những người bé nhỏ nghèo nàn trở thành số vốn đầu tư mang lại tiền lời vô số kể.

Các trang sử đẹp nhất của Nhà Dưỡng Lão chắc chắn được viết lên bởi các bạn trẻ, các nhân viên thiện nguyện, các nhân viên y tế và các thân hữu. Chính các người này đã trao tặng và cống hiến mọi khả năng để phục vụ các bậc cao niên và anh chị em tàn tật. Chính họ mang lại sức sống và gieo rắc HY VỌNG giữa một khung cảnh cần rất nhiều chăm sóc và thương yêu triu mến. Một khung trời an hòa mang theo nhiều lời cầu chúc tốt đẹp cho năm 2009 đã bắt đầu. Ước gì, mỗi người luôn ghi khắc chân lý:

- Tha nhân không phải gánh nặng mà là người anh chị em.

... "Núi đem lại cảnh hòa bình trăm họ, đời rước về nền công lý vạn dân. THIÊN CHÚA sẽ bảo toàn quyền lợi dân cùng khổ, ra tay cứu độ kẻ khó nghèo, đập tan lũ cường hào ác bá .. Ngài giải thoát bần dân kêu khổ và kẻ khốn cùng không chỗ tựa nương, chạnh lòng thương ai bé nhỏ khó nghèo. Mạng sống dân nghèo, Ngài ra tay tế độ, giải thoát cho khỏi áp bức bạo tàn, từng giọt máu họ, Ngài đều coi là quý" (Thánh Vịnh 72 3-4+12-14).

("Don Orione oggi", Rivista mensile della Piccola Opera della Divina Provvidenza, Gennaio 2009, trang 10-11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt